

Yaratanların en güzeli ayeti | Muminun:14 ayetinin açıklaması

ateistlerecevap.org/2018/07/yaratanlarin-en-guzeli-ayeti-muminun14-ayetinin-aciklamasi.html

Ateistlere Cevap

July 23, 2018

Önce ayetin mealini verelim

“Yaratanların en güzeli olan Allah’ın şânı ne yücedir!” [Muminun:14]

Ateistler bu ve buna benzer ayetleri delil getirerek “Madem yaratıcı bir tane Allah neden burada yaratanların/yaratıcıların en güzeli diyor? demek ki Allah’ta biliyor ki birden fazla yaratıcı var...” gibi bir iddia da bulunuyorlar. Kur’an’da bu şekilde birkaç ayette daha böyle bir ifade kullanılır. Açıklamaya geçmeden önce şunu söylemek istiyorum Kur’an’da onlarca ayette şirkten sakındırıldığı halde, **Kur’an’ın en temel konusu Allah’ın varlığı ve birliği, ondan başka ilah olmadığı, tek yaratıcının O olduğunun anlatılması olmasına rağmen bir çok ayette bu noktaya vurgu yapılırken yapılıyor** olmasına rağmen çıkıpta “Allah’ta biliyor ki birden fazla yaratıcı var...” gibi bir iddia da bulunmak ne kadar mantıklı bir yaklaşım sizce?

Peki bu ayetlerin manası nedir?

Ayetteki yaratanların en güzeli ifadesinin Arapçası Ahsenü'l-Hâlikîn dir. Burada ki “Hâlk”/“yaratma” kelimesi Arapça’da **yoktan var etmek** anlamında kullanıldığı gibi, **“güzelce ölçüp biçmek, yapmak, inşa etmek”** anlamında da kullanılır. İkinci anlamıyla yaratma kelimesi hem Allah hem de insanlar için kullanılabilir.

Mesela; **“Hamd olsun Allah’a ki, gökleri ve yeri yarattı.”**(Enam, 6/1) mealindeki ayette geçen “HLK” fiili, daha önce bir modeli olmaksızın, Allah’ın onları yoktan var ettiği anlamında kullanılmıştır. Bu tür halk/yaratma, Allah’a mahsustur. **“Yaratan ile hiç bir şey yaratamayan bir olur mu? Hiç mi düşünmüyorsunuz?”** (Nahl, 16/17) mealindeki ayette geçen “HLK” fiili, daha önce bir modeli olmaksızın, Allah’ın onları yoktan var ettiği anlamında kullanılmıştır. Bu tür halk/yaratma, Allah’a mahsustur.

“Yaratan ile hiç bir şey yaratamayan bir olur mu? Hiç mi düşünmüyorsunuz?” (Nahl, 16/17) mealindeki ayette bu gerçeğe vurgu yapılmıştır. Hz. İsa (as) ile ilgili olan: **“Hani bir vakit sen, benim iznimle, çamurdan/ topraktan kuş şekline benzer bir şey halk ediyordun.”** mealindeki ayette ise, “HLK” fiili, **bir maddeden bir şey yapmak, inşa etmek anlamında, insan için kullanılmıştır.** (bk. İsfahanî, Mufredatu’l-Kur’an, “HLK” maddesi).

Buna göre, “Ahsenü’l-Hâlıkîn” gibi tabirler, insan aklının algılamasına yardım eden bir düzeyi göz önünde bulunduran bir ifade tarzıdır. İşte Kur’an, kullandığı bu gibi ifadelerle, insanlara ders veriyor ve Allah’ın yaratması ile insanların ustalığı arasında yerden göğe kadar fark olduğunu bildiriyor. Değişik elementleri ihtiva eden toprağı insan ele aldığı zaman, ondan kerpiç, tuğla, çömlek, sütun ve benzeri şeyler meydana getirir. Hâlbuki Allah aynı topraktan insan gibi bir mucize varlık yaratıyor. Hayat hâlk ediyor. Nabzı atan ve kalbi çalışan canlılar yaratıyor.

Özet yapıp bitirelim

‘Yaratma’ eylemini, yoktan var etme anlamında kullandığımızda Allah’tan başkası için yaratma eylemini kullanamayız. ‘Yaratma’ eylemini, “ortaya bir iş koyma, bir şey icat etme” anlamında kullandığımızda ise, Allah Teâlâ’yı iş yapanların en güzeli şeklinde ifade etmiş oluruz. “Hâlk”/‘yaratma fiilinin Arap örfünde kullanımı bu anlamda olduğu için Kur’an-ı Kerim’de de (Mü’minûn, 14; Saffât, 125) bu şekilde kullanılmıştır. **Yani bu ayetler de geçen anlamı yoktan var etmek değil ortada bulunan, elde olan şeylerden yeni şeyler meydana getirmek anlamında kullanılmış ve iş yapanların, bir şeyler meydana getirenin en güzelinin Allah olduğu vurgulanmıştır.**

Yani durum ateistlerin-deistlerin iddialarında ki gibi değil. Allah burada başka “Tanrı” var demiyor. Mesela siz bir şey icat edersiniz örneğin bir araba yaparsınız ve dersiniz ki “Bu arabayı ben yarattım” burada ki yaratma kelimesi yoktan var ettim anlamında değildir eldeki şeyler ile yeni bir şey üretmektir. Tabi bu yaratmak tabirini kullanmak doğru değil bunun yerine “Bu arabayı ben yaptım, ben icat ettim, ben hazırladım” gibi cümleler kurmamız daha doğru bir davranış olur.

İnsanın bu ayeti okuduktan sonra şunu da bir düşünmesi gerekir kanaatimce **“Ben şu evi nasıl yaptıysam, şu dünya hânesini de birisi yapmıştır. Ben tabloya bir tavus kuşu resmi çizdim ve çok güzel oldu, bu kuşun canlısı benim çizdiğimden daha da mükemmel tabloda ki bir resmin bile sanatçısı varken, hakiki tavus kuşunun sanatçısı hiç olmaz olur mu?”** diyerek, kendindeki vehmi/zahiri yaratıcılıktan hareketle, “en güzel Yaratıcının” Rabbi olduğunu daha iyi idrak etmelidir. Buna göre âyeti; “Allah, takdir eden ve biçim verenlerin en güzelidir.” şeklinde anlamak lazım. Bu kadar açıklama yeterli olmuştur diye düşünüyorum. Selametle...